

РЕШЕНИЕ

№ 204

гр. Пазарджик, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Бишуров

при участието на секретаря Ива Чавдарова
като разгледа докладваното от Димитър Бишуров Административно
наказателно дело № 20215220201794 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. П. Л., ЕГН ***** от гр.Септември, обл. Пазарджик против НП № 2021-1818-01-1753 от 23.09.2021г. на началник сектор в РУМВР-Пазарджик, с което на основание чл.257 ал.1 от ЗМВР е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. /двеста лева/ и против НП № 21-1006-002623 от 18.10.2021г. на началник група в сектор „ПП“ при ОД МВР-Пазарджик, с което на основание чл.174 ал.3 от ЗДП е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. /две хиляди лева/ и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца.

Релевираните в жалбата оплаквания се свеждат до наличие на материална и процесуална незаконосъобразност на двете обжалвани НП, чиято отмяна се иска. Не се претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с пълномощник, който поддържа жалбата и иска отмяна на двете НП по съображенията, изложени в жалбата. Не претендира присъждане на разноски. Иска и срок за представяне на подробни писмени бележки, но в предоставения му не изпраща

такива.

За ответникът по жалбата – АНО, редовно призован, не се явява представител. Постъпва писмено становище от надлежно упълномощен юрисконсулт от директора на ОДМВР-Пазарджик, с което се излагат съображения за потвърждаване на НП и се иска присъждане на разноски.

Районният съд провери основателността на жалбата, след като съобрази становищата на страните, съобразявайки закона, по вътрешно убеждение и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е санкциониран с двете обжалвани НП, както следва:

Пункт I.

С НП № 2021-1818-01-1753 от 23.09.2021г. е санкциониран за това, че на 10.08.2021г., около 13:30 часа, в гр.Пазарджик, на ул.“Мильо Войвода“, след надлежно легитимиране от страна на полицейския служител от РУМВР гр.Пазарджик – Д.Д. с цел извършване на проверка, жалбоподателят побягнал от мястото, като се опитал да осуети проверката. Отказал да изпълни полицейски разпореждания на Д.Д., дадени в качеството му на полицейски орган в изпълнение на възложените му функции по охрана на обществения ред и превенция.

Това било квалифицирано като нарушение по чл.64 ал.4 от ЗМВР. По този повод против жалбоподателя бил съставен АУАН № 1753 от 11.08.2021 година. Въз основа на акта било издадено и атакуваното НП, което било връчено лично на жалбоподателя на 10.11.2021 год., а жалбата против него била подадена чрез АНО на 18.11.2021г., т.е. в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН /в редакцията до 23.12.2021г./, с оглед на което е процесуално допустима, като подаден в срок и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП.

Горната фактическа обстановка съдът установи от показанията на св.Г.К. и на св.Д.Д., а също и от приетите по делото писмени доказателства.

Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, т.к.

те са непротиворечиви и взаимно допълващи се, като по обективен начин очертават гореописаната фактическа обстановка.

Пункт II.

С НП № 21-1006-002623 от 18.10.2021г. е санкциониран за това, че на 10.08.2021г., в гр.Пазарджик, на ул.“Мильо Войвода“, бидейки водач на л.а. „Нисан Алмера“ с рег. № ***, отказал да му бъде извършена проверка за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. В 14:29 часа на посочената дата, на водача била извършена качествена проба за проверка за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № 0195 ARDM, който отчел 0.00 промила в издишания въздух и резултатът бил показан на водача. След това, в 14:40 часа обаче, водачът Л. отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство „Дрегер Дръг Тест 5000“ с фабр. № 0009 ARHJ, за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози. При този отказ му бил издаден Талон за изследване № 125593 /ТИ/, който му бил предявен за връчване на посочената дата в 14:55 часа, но жалбоподателят отказал да го получи. Отказът му бил оформен редовно с подпис на свидетел.

В 15:30 часа жалбоподателят бил отведен от полицейските служители в „МБАЛ Пазарджик“ АД, където бил подложен на медицински преглед от д-р Г. П. – дежурен в Спешно отделение. Докторът съставил протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на наркотични вещества, в който протокол бил отразен отказът на жалбоподателя да даде урина и кръвна проба за химико-токсикологичното изследване с цел установяване употреба на наркотични вещества.

Описаното до тук съставлявало нарушение на чл.174 ал.3 от ЗДП, т.к. жалбоподателят първо отказал да му бъде извършена проверка с тест за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози, а след това не изпълнил предписанието за химико-токсикологично лабораторно изследване, респ. даване на проби за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози. По тази причина св. К.К. съставил АУАН бл. № 452418 от 10.08.2021 година. Въз основа на съставения акт било издадено атакуваното НП, което било връчено лично на нарушителя на 10.11.2021 год., а

жалбата против него била подадена чрез АНО на 18.11.2021г., т.е. в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН /в редакцията до 23.12.2021г./, с оглед на което е процесуално допустима, като подаден в срок и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП.

Горната фактическа обстановка съдът установи от показанията на св.К.К. и на св.Д.Д., а също и от приетите по делото писмени доказателства.

Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, т.к. те са непротиворечиви и взаимно допълващи се, като по обективен начин очертават гореописаната фактическа обстановка.

При така установеното от правна страна съдът приема, че жалбата е частично основателна по следните съображения:

Относно НП № 2021-1818-01-1753 от 23.09.2021г. следва да се каже, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения /СПН/, драстично накърняващи правото на защита, които са достатъчни за отмяна на това НП. Това е така, защото е налице несъответствие между описанието на нарушението направено в акта и това – в НП. Известно е, че АУАН е този процесуален документ, с който се поставя началото на едно АНП, доколкото с него за пръв път се повдига административно обвинение за извършено административно нарушение от привлечения като нарушител. Видно от АУАН №1753/11.08.21г., с него против жалбоподателя е повдигнато обвинение за извършено нарушение по чл.64 ал.4 от ЗМВР, като словесно е посочено, че 10.08.2021г., около 13:30 часа, в гр.Пазарджик, на ул.“Мильо Войвода“, след надлежно легитимиране от страна на полицейския служител от РУМВР гр.Пазарджик – Д.Д. с цел извършване на проверка, жалбоподателят побягнал от мястото на проверката с цел осуетяването ѝ. Казано с други думи, в акта няма и думичка за това, че жалбоподателят не е изпълнил дадено му полицейско разпореждане, респ. какво е било това разпореждане и в какво се е изразило неизпълнението му. При това положение още в този момент правото на защита на жалбоподателят е било накърнено драстично, т.к. той е бил лишен от възможността ясно и недвусмислено да научи за какво точно нарушение е привлечен към отговорност, а от там и адекватно да организира защитата си. Още повече, че на практика в акта е описано словесно извършване на нарушение по чл.264 от ЗМВР, изразяващо се противозаконно пречене на орган на МВР да изпълнява

функциите си, т.к. именно като такова следва да се квалифицира поведението на жалбоподателя изразило се в побягване от мястото на проверката с цел осуетяването ѝ. В същото време обаче, така описаното нарушение е квалифицирано по чл.64 ал.4 от ЗМВР – неизпълнение на полицейско разпореждане, при което няма никаква връзка между словесната и цифровата правна квалификация на нарушението. Това допълнително нарушава правото на защита, още повече че в акта дори не е загатнато за даване на някакво разпореждане и за неговото неизпълнение.

Описаното до тук СПН се е задълбочило с издаването на НП, т.к. в него словесното описание на нарушението е било допълнено с факти, които не са били отразени в акта и срещу които жалбоподателят не се защитава. В НП вече, освен написаното като фактология в акта е добавено, че жалбоподателят бил отказал да изпълни полицейски разпореждания на Д.Д., дадени в качеството му на полицейски орган в изпълнение на възложените му функции по охрана на обществения ред и превенция. Тези фактически твърдения, описващи елементи на извършеното административно нарушение се появяват за първи път в обжалваното НП, което е недопустимо. Всички фактически обстоятелства, очертаващи от обективна и субективна страна състава на вмененото административно нарушение е следвало да бъдат посочен още в АУАН, т.е. още с повдигането на административното обвинение, за да може привлечения към отговорност още на този етап да е в състояние да се защитава против тях. Когато нови фактически обстоятелства при описание на вмененото нарушение се появяват за първи път в НП, то привлеченият към отговорност е поставен в ситуация на процесуална изненада, т.к. до този момент е бил лишен от възможността да оспорва тези обстоятелства, като ги оборва, гради алиби и т.н. Нещо повече, дори и с допълнените фактически обстоятелства в НП, правото на защита е било накърнено, т.к. нито е описано подробно какви са били полицейските разпореждания, нито в какво се е изразило тяхното неизпълнение. Всичко това е достатъчно да се отмени горепосочено НП.

Относно НП № 21-1006-002623 от 18.10.2021г. следва да се каже, че в хода на административнонаказателното производство по безспорен и категоричен начин се доказва фактът на извършеното нарушение по чл.174 ал.3 от ЗДП, изразяващо се в отказ на жалбоподателят да бъде изпробван за употреба на наркотици, било то чрез проверка с тест за установяването на такава употреба, подробно описан по-горе, или пък чрез изпълнение на

предписанието дадено с ТИ за извършване на химико-токсикологично лабораторно изследване.

В този смисъл съдът изцяло кредитира показанията на свидетелите К. и Д., които са непротиворечиви и хронологично точни. Независимо че тези двама свидетели са полицейски служители и е налице служебна обвързаност между тях и АНО, съдът намери същите за добросъвестни и незаинтересовани от изхода на делото, т.к. се установи, че те нямат никакъв личен мотив да уличават нарушителя, като му приписват поведение или деяние, което обективно да не е било извършено.

От показанията на актосъставителя, който не помнеше много подробности по случая, стана категорично ясно това, че той е съставил АУАН против жалбоподателя, както и че е бил повикан за оказване на съдействие, след като водачът вече е бил спрял за проверка от св.Д., макар че в началото се опитал да избяга и да осуети проверката, но бил заловен. От показанията на последният на св.Д. пък стана ясно, че той лично е възприел как Л. преди започване на проверката е управлявал процесния лек автомобил. Между другото, обстоятелството, че на процесната дата жалбоподателят е имал качеството на водач на МПС не се оспорва от никого. От показанията на двамата свидетели стана ясно, че първоначално Л. се съгласил да бъде изпробван с техническо средство алкотест за употреба на алкохол, като пробата била отрицателна и резултатът му бил показан, но малко след това отказал проба за употреба на наркотици. Фактът, че жалбоподателят е отказал проба за наркотици не се отрича и с подадената въззивна жалба.

С оглед на всичко това съдът намира, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл.174 ал.3 от ЗДП.

Не може да бъде споделено възражението във въззивната жалба в смисъл, че отказът бил правомерен, т.к. преди да откаже проверка за употреба на наркотици, жалбоподателят бил проверен в 14:29 часа за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № 0195 ARDM, който отчел 0.00 промила алкохол в издишания въздух и резултатът бил показан на водача.

Според записаното в жалбата, Л. бил наказан, защото „отказал да му бъде извършена повторна проверка с техническо средство „Алкотест Дрегер

7510“ с фабр. № 0195 ARDM за установяване на наркотични вещества, но той правилно бил отказал такава, защото минути преди това бил тестван със същото техническо средство, което не било показало да е употребил наркотици.

Това възражение се прави очевидно, т.к. неговия автор не е разчел и/или разбрал правилно описаното в НП фактология. То не би било направено на първо място, ако се държеше сметка, че с техническото средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № 0195 ARDM може да се извършва проба само за употреба на алкохол, но не и за наркотични вещества. На второ място – не би било направено, ако беше прочетено внимателно описанието на нарушението, както в акта, така и в НП. Според описанието, жалбоподателят бил проверен в 14:29 часа за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № 0195 ARDM, който отчел 0.00 промила алкохол в издишания въздух и резултатът бил показан на водача. След това, в 14:40 часа, водачът Л. бил поканен, но отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство „Дрегер Дръг Тест 5000“ с фабр. № 0009 ARHJ, за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози. В последствие, отказала да получи издадения му талон за медицинско изследване, а при отвеждането му в болничното заведение отказал и да даде проби от кръв и урина за извършване на химико-токсикологични лабораторно изследване. Именно за този втори отказ е била ангажирана неговата административнонаказателна отговорност, доколкото първо отказал да му бъде извършена проверка с тест за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози, а след това не изпълнил предписанието за химико-токсикологично лабораторно изследване, респ. даване на проби за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Обобщен оказано, в хода на проверката жалбоподателят не е отказал да бъде проверен за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, но е отказал да се подложи на проверка за употреба на наркотични вещества, по описания по-горе начин, за което е бил и санкциониран с издаденото НП.

Тук е мястото да се посочи, че нарушение по чл.174 ал.3 от ЗДП се осъществява всякога, когато лице, водач на МПС, откаже по един от изброените в тази норма начини да се подложи на проверка за установяване

употребата на алкохол и/или наркотични вещества. Изразът „и/или“ означава, че водачът е длъжен да съдейства, когато компетентният орган поиска да го изпробва както само за употреба на алкохол, така и само за употреба на наркотици, а така също и за употреба на двете. В зависимост от това дали отказва само проверка за употреба на алкохол или само проверка за употреба на наркотични вещества, или пък и за двете, то деецът ще отговаря за едно или за две отделни административни нарушения по чл.174 ал.3 от ЗДП.

Едва ли е нужно подробно да се разяснява, че когато един водач откаже да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, но в същото време се подложи на изследване с доказателствен анализатор или на мед. изследване и даде кръвна проба, то не налице отказ по смисъла на чл.174 ал.3 от ЗДП. Такъв не е налице и в обратната хипотеза, т.е. ако се подложи на проверка с техническо средство, а след това откаже анализатор, както и мед. изследване. Аналогично стоят нещата и при проверката за употреба на наркотици. Отказът на лицето на бъде изпробвано с тест, не съставлявал административно нарушение, ако все пак лицето е дало кръвна проба, както и обратното, ако не е дало кръвна проба, но се е подложило на теста. Административното нарушение ще е налице само ако се откаже съдействие за установяването и по всички от алтернативно предписани в закона начини, както е станало и в настоящия случай. Николов е отказал да бъде изпробван с Дрегер Дръг Тест за употреба на наркотици, а след това е отказал да получи издадения му ТИ, респ. отказал е да даде кръв и урина за извършване на химико-токсикологични лабораторно изследване за употреба на наркотици.

Това налага коментираното до тук НП да се потвърди.

Съдът намира, че при определяне размера на наказанието глоба и лишаване от правоуправление за нарушението по чл.174 ал.3 от ЗДП, АНО се е съобразил с изискванията на чл.27 от ЗАНН за индивидуализация на административните наказания. В този смисъл правилно е била отчетена тежестта нарушението, като наказанията са наложени в абсолютно установения от закона размер - 2000 лева глоба и 24 месеца лишаване от правоуправление, при което е безсмислено да се коментира възможността за намаляване на размера им.

С оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се каже, че съгласно разпоредбата на [чл. 63д, ал. 4 и](#)

[ал.5 от ЗАНН](#) в полза на на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по [чл. 58д](#), се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). Нормата на [чл.143, ал.1 от АПК](#) сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на [чл. 144 от АПК](#) се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага [Гражданският процесуален кодекс](#).

В настоящия случай съдът констатира, че са налице отмяна на едното НП, с което е наложена глоба в размер на 200 лева, респ. за потвърждавана н авторото НП, с което е наложено наказание глоба от 2000 лева. В нормата на [чл.78, ал.1](#) и [ал.2 от ГПК](#) се сочи, че ищецът, съотв. ответникът имат право на присъждане на разноските направени по делото съразмерно на уважената част от иска. В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на АНО, съразмерно на уважената част от отмененото и потвърденото НП, съизмеримо с размера на наложените с тях глоби. Съгласно [чл. 37 ал.1 от ЗПП](#) заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съдът като взе предвид, че производството по делото е приключило в две кратки съдебни заседания, като на никое от тях не присъстваше пълномощник на АНО, респ. същото не представлява фактическа и правна сложност, то намира, че на юрисконсулта, следва да бъде присъдено възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно за сумата от 80 /осемдесет/ лева. В съответствие с правилото на [чл. 78а ал. 3](#) вр. с [ал. 1 от ГПК](#), съдът намира, че следва да присъди заплащане на разноските за юрисконсултско възнаграждение, намалени пропорционално съобразно отменената глоба от 200 лева и потвърдената такава от 2000 лева, т.е. възнаграждение в размер на 72.73 лева.

Пазарджишкият районен съд в настоящият състав, след като извърши

анализ на установените обстоятелства на основание чл.63 ал.2, т.1 и т.5 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 2021-1818-01-1753 от 23.09.2021г. на началник сектор в РУМВР-Пазарджик, с което на В. П. Л., ЕГН ***** от гр.Септември, обл. Пазарджик, на основание чл.257 ал.1 от ЗМВР е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. /двеста лева/.

ПОТВЪРЖДАВА НП № 21-1006-002623 от 18.10.2021г. на началник група в сектор „ПП“ при ОД МВР-Пазарджик, с което на В. П. Л., ЕГН ***** от гр.Септември, обл. Пазарджик, на основание чл.174 ал.3 от ЗДП е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. /две хиляди лева/ и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца.

ОСЪЖДА В. П. Л., ЕГН ***** от гр.Септември, обл. Пазарджик **ДА ЗАПЛАТИ** на ОДМВР-Пазарджик, представлявана от директор, разноски в размер на 72.73 /седемдесет и два и тридесет и седем лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Пазарджишкия административен съд.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____